

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvt Van Martinvs Lvthervs Met Den Dvyvel Over het H.
Sacrificie der Misze**

Hazard, Cornelius

Antwerpen, 1669

Het Leste Capittel. Ende Besluyt. Wort bethoont dat de Lutheranen, en Calvinisten, rakende het stuck van 't af-breken de Misze, discipelen zijn vanden duyvel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34106

wachtent niet gheleert/ wanneer hy hem seyde/
ende Misse afgodery is/ ende vervolghen datse
niet agheschafft worden.

HET LESTE CAPITTEL.

ENDE BESLUYT.

Wordt behoont dat de Lutheranen, en Calvinisten, rakende het stuk van 't af-breken de Mis-
se, discipelen zijn vanden duyvel.

Wij hebben boven betwesen / dat den dupbel / in
dit voorseyde stuk / is den Leer-meester van
Luther gheweest/ende Luther synen discipel / volghe-
dig dat de tegenwoordiche Lutheracenen, en Calvinis-
ten, den dupbel mede moeten erkennen als voor-
hunnen meester/ ende sich uyt-gheven voor syne di-
sigelen:want of sy dupsent-maei voepen / dat sy
sich honden aan de Schriften/ende niet Luther niet
hebben/ dat is sekier/ dat sy in dit stuk van
af-halen der Misse/ ende dat sy afgodery is/niet
alleen over-een-komen met Luther, maer noch de
sche kracht vande argumenten / ende de selve be-
grijpen ghebruecken/die den dupbel aan Luther ghe-
horen heeft. Maer die sulcx doen/ moeten den dup-
bel erkennen als hunnen leeraer ende meester / soa
weten van de Lutheracenen, en Calvinisten, den dupbel
erkennen als booz hinnien leeraer en meester/ en
sich uyt-gheven voor syne dissplyelen.
Bemindt vienden! is 't mogelijck dat ghp-les-
sen reden ghebrueklic/ende dit niet en verstaet / dat
yooghen hebt / ende dit niet en fier: dat ghp oo-
gen hebt / ende naer dit niet en lustert / was de
wereld in de op-komste van Luther soo gheschelt/dat
zoo de waerheydt/dooz den dupbel moest berkon-
stighen / ende bevestighen? Inde oude tijden/hadde
men gehonden syne Propheten om dit te doen / inde
volgende tijden syne Apostelen/daer naer soo me-
re heylige leeraeren vande H.

Mercke / wie vgn alle heeft opt bekent dat den duy-
 vel han bevestighe / ofte overwonnen heeft in hme
 leeringenre contrarien / al wa: dese mannen oock
 gaben / was / dat sy hunne leeringhen hadden van
 den H. Gheest. Moest ve werelbt soo lants wachten
 om de waerheyt te leeren / tot daer in langhen lessien eenen Luther voor den dagh soude
 komen / die de waerheyt van den duyvel soude ge-
 leert warden / ofte in de selve hevstiche: o groo-
 wel der gronwelen ! goeden Godt ! wat sout ghp
 Ieden te smallen / ende te schelden hebben / inom
 daer maer een bandie pflaren der Roomische korch
 sulcx bekende / ghelyck als Luther van syn eygen
 selven bekent / dan sout ghp met recht moghen-
 pen (soo als ghp nu mentghmael doet regen wa-
 ende reden) dat de Roomische Catholyke leerin-
 ghen / duypelschi leeringhen zijn : maer nu / da-
 ghp wel versekert zyt / ende van alle kanten oock
 duypgh / dat Luther vanden duyvel gheleert is / no-
 de dat ghp de selve leeringhe staende hont met hem
 daer zyt ghp Ieden soo beroost van sinnen / vo-
 blindt / ende hartnechigh / dat ghp die leeringhe
 die van den duyvel gheleert is / voor goet hont / in
 voor goddelijck. Hoe is het moghelyck hoe kan hu-
 baissen in een redelijck mensch? Drest ghp liet
 niet / dat den oppersten rechter / inden upsteren
 daghul verwijten sal 't geue hy acu de Phantomen
 rijs verwerken heeft / ende dat hy tot ul. sal seggen
 Ghylieden zift uyt den Vader den duyvel / ende ghy die
 begheerten uws Vaders ghaedaen, waerneer ghy de Mis-
 se hebt af gheschaft eude gheleert dat sy afgoder-
 is? Drest ghp niet dat hy hier over dese sentime-
 fal strijcken : Gaet van my ghy vervloeckte in 't con-
 vyer 't welcke den duyvel / ende sijne Enghelen toe versche-
 is. Dit magh icli bylyck vraeghen / want ghp er
 kont niet loochenen dat Luther met den duyvel ghe-
 spraken heeft; ghp en kont niet loochenen dat Luther
 door den duyvel is overwonnen ghetweest om
 heymelijcke Misste voor quaet / ende afgoder
 houden en die te verwerpen ; ghp moet beha-
 ven

dat de seeringhen banden dupbel suspect zyn van
balsechte/ en leughen : ghy zyt overtuight van
hechtinge/ dat Luther na den dupel niet en mocht
lopsieren/ maer dat hy hem moest den mont stop-
pen/ ende verjaeghen/ ghy moet bekennen dat
God/ in die omstandigheden naemelijck/ inde
welcke de Wereldt doe was als Luther eerst op
quam/ den dupel niet ghebruycken en kost/ noch
in mocht/ om de waerheydt te verbreyden/ ende beve-
dighem hy en mocht ulet/ ter oozsake van syne voog-
schafticheyt/ hy en kost niet om dat hy den wille
van shinen eenigen sone niet en kost wederstaen/ den
wicken de waerneydt door den duyvel niet en begeert ver-
breydt/ noch bevestigt te hebben : Ende dies niet re-
ghen staende dit al-te-mael/ daer ghy van alle kan-
te loo overtuight zyt/ blijft ghy even-wel het af-
scheffen der Misse/ ende dat sp afgodery is/ voog-
scher/ ende goddelijck houden; wat meerder hart-
sichtigheyt/ ende verblintheyt soude eenigh mensch
kennen bedencken? wat is hier anders van te ver-
wachten als 't ghene den Ecclesiasticus seght Cap. 3. v.
17. Een hartnecker hert sal het quaet hebben op 't uytste?/
Wel aen/ doet ten langhen lesten de ooghen eens
open/ brygheit uwre halsen onder den H. Gheest/ die
nu so vele jaren dooz het oock banden dupbel be-
swaert/ ende dooz syne leerlingen zyn onder druckt
gheweest/ op dat ghy den dupbel/ utven meester/
besieckende/mocht woorden niet alleen discipelen/
maer oock waerachtighe kinderen van den H.
Gheest. Amen.